

Nyilt tér alatt minden három hasábos garmonsor 25 kr. és 30 kr. bélégdij.

Szerkesztői iroda:

NYIREGYHÁZÁN,

Egyház-utca 170. sz. n.

Kiadó hivatal

ifj. Csáthy Károly
könyvkereskedésében

Debreczen és Nyiregyháza.

Bérmentellen levelek el nem fo-
gadtatnak.

TISZAVIDÉK.

Vegyes tartalmu hetilap.

Előfizetési díj:

Kiadóhivatalban egész évre 5.50

Házhoz vagy postán küldve 6.—

Félévre 3.—

Évnyegyedrre 1.50

Hirdetések díja: minden 5 ha-
sábos petit sor egyszeri ígta-
tásánál 5, többszörinél 4, —
bélégdij 30 kr.Előfizethetni Nyiregyházán és Debreczenben ifj. Csáthy Károly könyvkereskedésében, Pesten Grill Károly m. k. udvari könyvárusnál
S.-A.-Ujhelyben Löwy A. könyvkereskedésében, Bereghszászbán Csáuder Móránál, hol egyszersmind hirdetések is felvételnek.

Nyiregyházán márczius 1. 1870.

(Gy.) Az ipar és kereskedelem emelésére alig találhattak volna ki a kormányok czélszerűbb segédeszközt, mint az iparkiallitásokat. Nem azon arany és ezüst érmek jutalmazák a már rendezett kiállitások alkalmával a szorgalmat és tudományt melyekkel a kormányok megkoszoruzák, a nemőkben legkitünőbb czikkek kiállitói: de annál sokkal messzebbható nyereseményben részesültek az által, hogy a kitünőségek neveit sebes szárnyakon röpitette a hir minden felé; az európai hir mellett megnyillott az európai piac, némely nemzetek oly iparczikkei számára is, melyek az előtt ismeretlenek valának. Hogy többeket ne említsünk a magyarországi liszt kivétel a legnagyobb részben a londoni világkiállitáshoz köszönhető, hol a debreczeni gőzmalom Európa minden e nemű czikkeivel nem csak a versenyt kiállította, de legtöbbjét fejül is multa.

Egy világtárlaton, vagy egy nemzetközi kiállitáson összevannak halmozva, az ipar, gazdaszat, kereskedelem, művészet legremekbebb darabjai, sokat találunk ott olyat, a miről eddig fogalmunk sem volt, a remekek látása mig egy részről bámulatra indit, más részről felkölti keblünkben a vágyat, hogy ahoz hasonlót vagy még tökéletesebbet tudjunk elő állítani, tanulásra, igyekezetre buzdulunk, az igyekezet kitartással párosulva sikerre vezet, s észrevétlenül emelkedünk azon színvonalra, melyre, magunkra hagyatva soha sem emelkedhettünk volna.

A kiállitásokon tehát a gyengék sokat tanulnak, az erősek jutalomban részesülnek, hirre, piacra tesznek szert. Szóval a kiállitás az iparnak leghatalmasabb emeltyüje.

Ha van nemzet, mely politikai gyaszos multjának befolyása, folytonos nyomása alatt oda lón kényszerítve, hogy folytonosan önfentartásáért kelletvén küzdeni véres harcokat, elhanyagolni volt kénytelen mindeu más tért melyen a nyugalomban élő népek óriás léptekkel törtek előre: ugy az csak a magyar nemzet lehet; s most csak ugy érheti be az előre haladottakat, ha a más népek vívmányainak elsajátítása, viszonyaink és körülményeinkhez alkalmazott átidomítása által törekszünk kipótolni a mulasztásokat, ha mindennütt tökéletesebbet igyekszünk előállítani az eddigieknél.

Olvasóink előtt nem mondunk ujságot, midőn a Pesten rendeztetni tervezett általános magyar iparkiallitásra vonatkozva akarjuk megynk közönségét figyelmeztetni.

Az ügy még a kezdeményezés stadiumában áll, de folytonos figyelemmel fogjuk kísérsni annak minden mozzanatait s annak idejében el nem mulasztandjuk olvasóinkat mindennről, mi idatartozó leend értesíteni.

Most egyelőre annyit jelezhetünk e téren hogy a jövő nyár folyamán Kasselben rendezendő általános kiállitás bizottmánya, nemzetünket azon figyelemben részesítette hogy Wagner László budai lakos szakférfiunkat a

kiállitás érdekében megbizottjává nevezte ki, s ezáltal biztosítani kívánt bennünket, hogy érdekeink az ország egy küldötte, tehát hivatalos tekintély által lesznek ellenőrizve.

Azonban hogy iparunk érdekében ezen intézkedés még nem minden, belátta azt az országos ipar egyesület is, minek következtében kérvényt intézett a földmivelés- ipar- és kereskedelmi ministeriumhoz, hogy a kasseli kiállitásra egy biztost küldjön ki, a ki a kiállitás megkezdése előtt, valamint annak egész folyamán keresztül felügyeljen a magyar kiállitók érdekeire, és a ki oda törekednék, hogy a kiállitási „juri“ minél igazságosabban állitassék össze.

Teljes reményünk van, hogy az illető ministerium, belátván az országos ipar egyesület kérelmének szükségét, e tekintetben a legezlszerűbben fog intézkedni.

De teljesen reményljük azt is, hogy az iparos és gazdálkodó osztály, felfogván a kor igényeihez mért kötelességét, minél nagyobb számban sietni fog nemzetünket méltólag képviselni, mire is a kik magukat elhatározzák, előre bejegyezthetik magukat Wagner László hazánkfiánál Budán, a Klusemam féle házban közel a lánczhidhoz.

De készüljünk minél nagyobb mértékben már jó előre a Pesten tervezett általános magyar kiállitásra, hogy nemzetünk a művelt világ előtt e téren is elfoglalhassa a maga helyét, mutassa fel hazánknek kincseit, hogy ismerjen meg bennünket a világ nem csak mint szorgalmas termelőket és iparosokat, kik magukat, a külföld által háttérbe szorittatni nem engedik.

Nézetek a közeledő tisztujtásra vonatkozólag.

A megyei bizottmányok és városi képviselöek üléseiben mint a lapokban erről értesültünk, már több helyen meg penditették a tisztujtás kérdése a három év, egy pár hó lejártával elmulik, a három év elmultával pedig a tisztviselök mandatumja lejár, s alkotmányos ember, kit a közbizalom ültetett tisztviselöi székebe, nem örömet szeretne okot szolgáltatni arra, hogy valaki azon vádat dobja szeme közzé, miszerint a bizalommal visszaélve absolut módon tartja meg magát elfoglalt állomásában; de más részről az alkotmányosan kormányozthaza polgárai is követelik azon jogot, melynek gyakorlása részökre biztositva van: — a nagy tömeg nehezen várja az időt, melyben jutalmazhasson és büntelhesen, mert választottai közül sokan visszaélve a bizalommal melybennök helyeztetett, nem az hogy megfelelni igyekeztek volna hivatásoknak, de söt könnyelmüleg tekoztak el 3 évet a nélkül hogy csak egy parányi jó emléket is hagynának magok után, ezeket a nép büntetni akarja, s a közügy kárára nem fogja turni elfoglalt polcaikon; a másikat pedig aki hivatala körében nemesen megfelelt küldetésének, kell hogy megjutalmazza, s a méltó helyre ültesse.

Rendes viszonyok között, e kérdés megoldása nagyon egyszerű volna, most azonban, midőn a törvényhozás kimondotta, hogy a tisztviselök törvénykezési osztálya a kormány által fog kineveztetni, s azon körülményél fogva, mert a megyék s illetöleg a törvényszékek rendezése előtt a kinevezés meg nem történhetik: önkénytelenül is azon kérdés jó előtérbe, hogy a megyék rendezése idejéig tartassék-e tisztujtás vagy nem? és ha tartatnék, választásának-e mind a törvénykezési, mind a közigazgatási tisztviselök?

A felelet sokkal nehezebb mint gondolnánk. A választásokat a rendes időn tulhalasztani semmi szin alatt nem lehet, a törvényszékek rendezése előtt pedig a kormány nem kezdi meg a kinevezéseket; ha a nép a törvénykezési osztályt is maga választana, a kormánynak prejudicialna, s ez a választást a maga idejében csakugyan meg semmisitendé, s nagy bizonytalanságnak tenné ki a vá-

lasztottakat, söt, mert a népszerűség fölfelé nem mindég kedves ajánló levél, a kinevezéseknél kárt tehetne épen legjobbjainak; de más részről, még mindég a bizottmány és városi képviselölet jogköréhez tartozik a törvénykezési osztály hiányzó tagjainak helyettesítése, és tartozik mind addig, mig ezen állomások kormányi kinevezés által nem fognak betöltetni: ennek következtében belebocsátkozhatnék a rendes választásba is, és pedig belebocsátkozhatnék jogszerüen, de természetesen csak bizonytalan idő tartamra.

Ily visszas körülmények között mi azon nézetben vagyunk, hogy a tisztujtás annak idejében minden esetre megtartassék a közigazgatásnál általánosságban, a törvénykezésnél azonban, csak a kormányi kinevezés idejéig le folyandó bizonytalan idő tartamú helyettesítéssel, ezt azért mert minden alkotmányos erelmü polgártól megvárja a haza, hogy a bizalom idejének kitelével, megbizafását letegye és a jogot vissza adja azoknak kik által megválasztatott.

A tisztujtás kérdésében még mind a megyében, mind a városokban csendesség uralkodik, itt ott privát körökből szallingoznak ki bizonytalan hangok, s többnyire a politikai pártok kezdenek együtt tanácskozni; hogy saját embe-
reik érdekében érvényesítsék befolyásukat.

Mi ugy a megyei mint a városi tisztviselösek betöltésénél ohajtanánk, ha a felzaklatott pártszenevedély uralma alól kiszabaditanánk magunkat, s a jelöltek megválasztásánál nem a politikai partállást tekintenénk egyedüli képességi töke gyanant, hanem mindenek előtt a becsületeséget aztán a képességet, és kivált képen, a kitarító tevékenységet; mert becsület és képesség még magában nem elegendö biztositék arra, hogy a közügyek lelkesen vezetessenek; a qualificationak e két neme mellett szükséges a kitarító tevékenység, mely egész tüzzel és lelkesedéssel karolván föl a közügyeket, képséss leend arra hogy nagyszerü eredményeket mutathasson fel. A jó szolga elvégzi azt a mivel tartozik hűségesen, de a kitarító tevékenységü még annál többet is teszen a mivel tartozik.

Az idő közelget, nézzünk szét, és tapogatózunk, vessük le a pártérdekek czéltalan szenvedelmét, s csak a közügy, megyénk, városunk érdeke és mindenek felett az igazság vezessen bennünket. Grachus.

Nyirfalombok.

VIII.

(Egy deserteur. Hol járhat most? Talán plánetákban udvarol. Jaj neki ha onnan leesik. Megérdemlené! Kontra a játéknak! Rekontra! Udvariatlan vendégek, mogorva házi urak. Kedélyes párbeszédök. Egy üldözött és szerencsésen megmenekült tárcza.)

Karneval urfi egy nap hián nyolcz egész hetes uralkodása után egy hatalmas bukfcnetet vetett, és — mintha csak valamelyik pénzintézet titkárjához járt volna „leczkérére,“ — jól meglömtöt zsebbel ellünt, megugrott.

Ki tudná, hol jár azóta?

A „nagy ur“ kedvenc hölgye, a Dournel-t (ujgyöngy) Hairani-Dil-t (kitünö szívü) Eda-Dil-t (előkelö szívü) mulattatja-e frivol élezelvel és pikáns kalandjaival ott a „fényes kapu“ mellett; vagy a Ganges virányos partján kaczerkodik valami gyönyörü hindu bayadérral; vagy épen Afrika sivatagjain, az ottani tátovirózott szépségek közt terjeszti az európai modern civilizatiót a kánkán, gortyuk-fejdisz, rezgö polka, öles átméröü krinolin, utsza seprö uszály sat. képében? . . . ki tudná azt meg mondanil . . . elég hozzá hogy Európából — ez évre legalább — szerencsésen „kitudták“ a kalendáriomesinalök.

Vagy talán tovább is hatolt, mint egy előre gondoltuk? Talán fellövette magát azzal az „anglius“ ágyujával a holdba, s onnan látogatja sorba a „bolygók és bolygócsok“ tisztelt ur hölgyeit, hókölva, hizelegye hazudozva mindenütt . . . No akkor nem irigyeljük sorsát, de söt szánakoznunk kell szerencsétlen vállalatán, mert bizony olyan rettenetes iávolban a naptól, kétségtelenül legalább is két-háromszáz perczentel hidegebbek és fásabbak „Éva aszszony unokái“ mint itt a mi földünkön; . . . plane Neptunban pedig — körülbelöl hatszáz millió mértföldnyire a naptól — aligha nem merö vízböl, gőzböl és gázböl állanak, s így az „urfiak“ nem csak diadalai nem lesznek, hanem alkalmasint „brudon“ velük ki ama diszes körökböl, mint a féle bonvivant, szeleburdi, világesaló „égiekkal játszó földi tüneményt“ . . . Szegény pára milyen nagyot fog pottyanni locscsanni!

Micsoda? Még szánakozunk rajta? Azon a semmi-házi, vagabundus gazitczón. ki csak közelebb is annyit „rosz fát“ tett, s mi turés lagadás! velünk is tétélet a tüzre, hogy most már nem gyözzük fejünket eléggé behinteni . . . „hanuval“ . . . bárcsak nyaka törnék valahol, azaz kérem, ez „nyomdahiba“ tölünk, mert ilyesmit kívánni épen böjben, könnyen „anathemat“ zuditana fejünk-re, . . . legyen hát — nem bánjuk — főmandarin Chiná-

ban, kapudán pasha a padisah három világrészre szóló birodalmában, vagy aranyalmacsós ott az Uranusban, csak hogy soha többé ne lássuk becses „fizimiskáját” . . .
Kegyetek nevetnek, kacagnak s élénken tiltakoznak ellenünk? . . . Előre tudtuk! Könnyű önnek uram uram Banzsalgó Habakuk uram abban a félrevágot szerb-sipkában, miután a farsang szerencsésen felmarkolt vagy husz ezer forintot, — ámbár e takoros öszvegre „ráadás” is volt — már tudniillik kedves óldalbordája . . . Könnyű mosolyogni kegyeteknek is ékes szép urnők! kik annyira epedés, sohaj, sirás, reménytelenség, kétségbe esés után elmondván valahára „a templom földén” azt a nagy szót: „bóltomiglan — hóltáiglan” — most már a mézes hetek tündér álmait élvezik . . . Egyébaránt kegyeteket is figyelmeztetjük a régi magyar közmondásra, mely bizonyos héttől — hét nyár felől példalózik . . . azt pedig határozottan megvárjuk, hogy nem pusztán jelen boldogságuk rózsaszínű szemüvegén, hanem kendőzetlen valódiságában is tekintsek meg az életet, s akkor talán még hangosabban mint mi, fogják kiáltani a megugrott Karnevalra: „le vele — pcreat — abdancken — pergat ad gramantas.”
Persze kegyetek még mindig hihetetlenkednek, — tehát tartunk rövid szemlet a farsang áldozatai fölött.

Micsoda élénk mozgalom ez a városban, s ez a szokatlan sürgés — forgás a főbb utzakon mit jelent? Itt szurmos — murcos s ihederek, amott választékos öltönyű fiatal egyének veszik sorba a házakat, hanem benn aligha fogadtatnak szívesen, mert többnyire dohogva neki vörösödve, káromkodva lépnek ki az utcára. s a „kisajót” ugyan emberül bevágják . . . Hja! alkalmatlan vendégek ő kegyelmek . . . Hogyne! miután a farsangi idényben összeritott árjegyzékeket hordozzák szét az érdeklettekhez, még pedig „készfizetési” váru, sőt követelve . . . „O sancta simplicitas! mondhatnák rólok, mint Husz János mondá a vén asszonyról, ki ugyan sietett a máglyáját lángra gyalasztani . . . Hiszen kérem! alig lehet most talánnunk házat honnan, ha az a kettős ablak léghatlanul nem volna bezárva, panaszhangok nem hangzanának füleinkbe . . .

— Kincsem! husravalót adnál.
— Gyönyögm! hiszen bójt van,
— Eh! „nem szoktunk” mi bójtöltni édes kedves galambom!
— Már pedig bójtöltni „fogunk” mert a farsang elvitte a husravalót egyetlen egy angyalom!
(Átkozott csizmadia inasa! milyen jó „kadenciát”, tud mondani erre a „kedélyes” párbeszédre, dudolván épen az ablak alatt a régi nótát: zsákunk volt; pénzért eladtuk az árát a bálabn hagyjuk!)

— Papa! Sternhez meg Kubassiekhoz igen szép és „fesh” ruha kelmék érkeztek . . .

(Néma csend és szünet.)
— Edes papácska! „echt” párisi minták . . .
(Még nagyobb hallgatás és pauza.)

— Edes kedves drága apokám! a franczia császárnő kedvenc színeivel, gyönyörű guirlandeokkal, felségs . . .

— Gehz zum Teufel! mordul meg erre valami idomtalan hang, s azzal végre az érdekes, bár nem is florenzi négyesnek, hanem kezdődik a fejszűggesztés, könyhullatás, desperatio szomorú játéka, melyben azonban utóljára is nem a tragédia hősnői győznek, hanem a rideg fatum (az idomtalan hang) lesz diadalmas. . . már hiába! mindig hatalmas fegyver az a „non possumus”!

Aztán még azt hiszik azok a nyughatatlan vérű hitelezők, hogy ilyen helyeken „prima vista” fizetni fogják az ő hosszú s e mellett borsos árjegyzékeiket . . . Majd ha fagy! . . . ugy-e bizony K. bácsi?

De mintha valaki már két ízben is kiáltott volna, bár fojtó hangon, utának . . . Egyetlen egy ismerős arcot sem láttunk sehol, hanem a tulsó oldalról ugyan ügetve nyomul felénk, keresztül az utcai habarékra egy ismeretlen alak . . . Vajjon miféle striai levele lehet ő dandysága, azzal a vaspálya — bugyogóval, delegatió-kalpagal, és sorhajtó-vitorlának is beillő pladdel, mely arcát is egészen beburkolja . . . Járása Karvaly barátunkéhoz hasonlít de hiszen ő ágyában fekszik, torokgyíkban szenved, épen most hallottuk egy vidéki polgártarstól, ki ma reggel nála volt személyesen, s beszélt is hozzá, de ő betegsége miatt egy szót sem válaszolhatott . . . Atkozott rövidlátás! most majd „porul jartunk”, hiszen ez a maszk senki más mint Karvaly barátunk, szinte áldozata a farsangnak, modern kiadása a régi gunyalaknak: skarlát, gráeat, nyuszt — Léva, Tata Huszt — ki ma a hitelezők szemébe hintett port szinlett betegségével, most pedig tárczánkra akar indirekt adót vetni, (mintha mi „János pap országhab” élénk, hol „B. minta” nem terem) . . . no már most „illa berek, nádak erek” menekülünk karmaitól, míg elnem csip . . . áldott légy óh sártenger! hogy eddig feltartóztatad üldözönket! . . . ki is lakik e házban? . . . felségs eszme! ide ha bementünk, bizonyosan nem jön utánunk, a mennyiben itt a halhatatlan Jean Jaques Rousseau-nak ha nem is vezeték — legalább második keresztnevével druszája aligha azzal a kellemetlen „köszöntővel” nem fogadná: „za platz . . . bezahlen . . . liquidum est debitum, solvas . . . punkum.” . . . Igen ám, de hát ha mi reánk is ugyan e szavakkal fog förmedni . . . quid tunc? Eh! inkább a csizmadának sarka törjek ki, mint nyakunk; aztán utolsó esetben elszavaljuk a vándor színészek hamis páthószával előtte:

„Pénzemnek hódja elfogyatkozott
Egy árva fillér sincsen tarsolyomban
. . . . .
Az ég megvert, a sors elátkozott . . .”

Z. Y.

Tizamelléki levelek.

Hiven a régi szép szokásokhoz, üdvözlöm e lapok édes szerkesztőjét midőn rendezimt először indítám a „Tiszavidékbe” — édes magyer hazánk s népünk jólétéért felsőhajtók a költővel.

. . . . . végtelen
Hatalmu király oda fent!

„A hány porszem lett e honért
Elesett hősök véréből;
Annyi magyer tamadjon a
Régi hir- és dicsőségből!
Legyen hirunk nevünk örök;
Becsületünk, miként napod,
Olyan tiszta, olyan fényes . . .
Áldd meg irgalmaddal ezt a
Földet, hol a nép össze tart;
A míg eged s világod áll.
Tartsd meg Istenem a magyart!!!

s ezután „szerencsés jó napot!” kívánván szerkesztő ur elébe gravitálók, bemutatandó igénytelen magamat. — Látom szerkesztő ur meg előzőtt s kérdezi, hogy hát én „ki vagyok?” . . . Ezt szerkesztő ur engedelmével, most hirtelenében még magam sem tudom, s így meg sem mondatom.

Vidéki levelezői állapotomban, be kalandoztam hajdanában, létezett — a mulandóság tengerébe tűnt, — és jelenben is létező „Divat és szépirodalmi lapok,” sarga, veres, kék, zöld, ibolya és tudja Isten! miféle színű törsegeit: es ebből indulva, vallottam mindenütt más- és másféle szint. — No, no, csak meg nem ütözik e csekélységen szerkesztő ur! — Hát elkerülte volna figyelmét, miszerint csak nem 20 éve, szakadatlan egy ünnepeit ül, az egész emberiség, — a „szinváltásnak,” — már egészen divattá lett, — ünnepeit! —

„Ich schleife der Scheere und drehe geschwind,
„Und hänge mein Mäntelchen nach dem Wind!”

De hogy magamra térjek, hát voltam én leg is legelőször: Elemér; de Eleméri minőségemben, — nem tudom mért, — anyira magamra zudítottam, a szunyadozó állapotjokból fölriasztott elemeket, hogy „megdördült” felettem, bosszus ütessel . . . jaj de minek is folytassam „infandum jubes renovare dolorem!” . . . Ezek után lettem „szerelmes ördög,” veszedelmes név, a mint veszedelmemre is volt. — Észrevették ugyanis, a szegény, megcsalattott ördögök, hogy nevem alatt lappang igenis „szerelmes,” — de ördög tavolról sem; összhangzó működéssel csináltak én belőlem olyan „zöld- és sánta ördögöt,” hogy ennek nyomait még maiglan is viselem. Így lettem a többi között „Csalánvári Szarka Demeter,” azon boldogító édes érzettel rejtőztem e név alá, hogy ez nagynak elég kicsiny. — Kicsinynek elég nagy lesz az élc ostarával osztogatott ütések megbosszulására; szóval hogy e név erős oltalma leend és paizsom; de mint mindég ez életben és mindenütt itt is csatlakozom. — Addig csipkedtem és addig zörögtem, míg egyszer felettem, azaz hátamon zörgött és engem csiptek meg, s nekem újból több volt egy okomnál, nem kételkedni ez aranyos mondás igazságon.

„Szólj igazat betörök a fejed!” — „mundus vult decipi!” — „Die Welt will betrogen und belogen sein!”

Siralmas metamorphosisaimat a végtelenségig folytathatnám, de minek kimenetelük ugyan egy t. i. „én kaptam ki!” — Hogy eddig is untattam vele szerkesztő urat, ezt tennem kellett a végből, hogy megismeressem azon mély fájdalommal, mely megrohant, midőn elhatározám megkeresni rendezimel a „Tiszavidéket,” annak tudatára, hogy névtelen vagyok.

Most már mitévő hová legyek!? Rögös pályám elősorolt élményeiből meggyőződtem eléggé arról, hogy, magamhoz hasonló földi halandó neve, még nem hozott szerencsét; egy ötletem támadt tehát, melyet megragadva az égiek palástjába óhajték burkolóztatni. — De pillanatnyi örömöm csakhamar semmivé lett. — Az Olympon jártam édes szerkesztő ur, és pedig a végből, hogy megkerjem valamelyiket az istenek közül, miszerint engedje nevé és oltalma alatt e földön hirdetem az igazságot. — Hiszen tudja szerkesztő ur, hogy e féle „könnyen gyuló” „nevelt gavallér” ember létemre először is az istenasszonyoknál kívántam tiszteletet; de milyen nagy lett bámulatom, midőn „Minerva” ajtaját zárva lelem, s a szép Junot épen — legujabb divat szerint készült, magas sarku czipők próbálásával találok elfoglalva, s hallom, hogy minerva után ő is a földre készül; de hová!? — Mi történt itt kérdező? — Az egész olympon zavar, sürgés, forgás pakolás; az istenek nagyobb része szobáikba zárkózva, vezérczikkel irásával foglalkozik, míg némelyek istenek és istenasszonyok, már közénk vegyültek elhagyva az olymp magaslatait.

És ez mind az én bánatomra történt, még pedig szerkesztő uram gondatlansága miatt. — Kéremmel u. i. egyik isten a másikához küldte, s valamennyi azon sajnálkozó felelettel bocsájtott el, miszerint nevét nem adhatja kölcsön, mivel ő maga „in divina persona” munkatársul szegődött, beállott D. uram szerkesztőségébe. — Ó te vén D.!!! . . . mit vétettem én te ellened, hogy te mind elfogad az órom előtt az isteneket. — És magais én édes szerkesztőm! . . . jaj . . . és háromszor jaj . . . hogyan engedhettem, hogy kifosztogassa, az a D. . . tisztán a maga céljaira, az egész olympust.

Mit tehetek már mostan, ha szerkesztő ur eme hibája után, „minden nobel” ember megütöközvé a „Tiszavidék” „istentelenségén” oda megy a D. . . uram táborába; mert azt csak szerkesztő ur sem kívánhatja, hogy valamire való ember a „Tiszavidéket” olvassa s holmi obscurus S. Gy. Z. Y. stb társalogjon akkor: a midőn magához illőbb körben istenekkel és még szép istennőkkel is társaloghatik.

Ezek után engedje meg édes szerkesztő ur, bár nehéz szívvel, de be kell vallanom, miszerint önnél sokkal praktikusabb ember D. . . ur!

Ő megértette a kort; tudja hogy mai napon csak nagy szavak és magas hangok kelleneek, s ime így lön benépesítve a „Nyíri Közlöny” bölcsek- hősök- istenek- és istennőkkel!

De már a hangra nézve, bennem utánzóra lett; e tőről nem engedem leszoritatatni magamat. És most már nézzen meg édes szerkesztő uram, hála D. . . urnak! képes vagyok bemutatni magamat. — Alá szolgálja szerkesztő rnak, én, én vagyok a „vén bögő!”

„Vén bögő!” — „igenis vén bögő; hang kell: it van!”

Ilyetén minőségbe szolgálata állók szerkesztő urnak, oly meghatározással, hogy havonként legalább is egy nótával rukkolok be a Tiszavidékbe, hegedülvén mind arról, a mi szöke Tiszánk mentén, Vencsellőtől le Dobig figyelemre méltó történet. *)

Ha véletlenül lesz az is, a mi nincs, azaz a figyelemreméltó, megörökíteni való nem esnék meg egy hó alatt, a Tisza jelzett mellékén: akkor megengedi szerkesztő ur, hogy — szenvedélyes bögzész (cellista) létemre néha néha componálni és szokván, — egy egy saját szerzeményü variatioval rukkolhassak be a Tiszavidékbe.

A „Nyíri Közlöny” istenei reményem ha csak „variatio-nak való themavál” is szolgálának, ha már nevéket megtagagták tőlem.

Ezek mind igen szép propositiók, édes szerkesztő ur előnyösek is elfogadhatók. — Örömet sorozhat tehát a „glédába” annál örömebbé mivel bennem hegedüst nyert, s a „hegedülés” mai napig úgy is nagyon módiában van; hisz nem ritkán hallani „behegedült A. B.-nek” — Vonóm mondatom elég vastag, huron fajn és erős és ép azért mitem féljen szerkesztő ur! — Hogy azonban a vonó vastagságán meg ne ütöközzék: magyarázatképen és megnyugtására egy vadász barátom szávaival élek, melyek szerint „sok port nem töltök még sem a puszkámba, nehogy az, a piramusokat” szaggassa! — E szerint nem lesz sem csillaghullás, sem királyi tanácsos- ingás csak gyenge szivregzés és az ughizsem elég!

Reményem, csak tisztában van már most velem, — (Szeretném ha ezt „meg fekete csillagozná” és elmondaná, hogy: igen.) — Tudom hogy elnem kerülhetne figyelmét, miszerint az istenek és istennők, — ha elhagyva az olympot, egymás után sorakoznak mielőbb is tánczra kerelkednek. — Némelyiköknök eddig tanusított „viczkandozásából” én azt bizvást jóslom merem. — Mily jó lesz tehát, ha szerkesztő ur, fletén alkalmakkor előszóllítandó hatja a „vén bögő,” hogy az olymp urainak illő távolból annak rendi és módja szerint, el- vagy behegedüljön, — ráb bizván természetesen, hogy az uralkodó hangulat szerint „D-dúr” vagy „B-mollból” stimmolva „huzzak „láb-fölé” vagy, mit fecsegek „láb alá”

Végül a vidékről is valamit. — B. Sz. Mihályon a helybeli dalárda, tudunkkal eddig három tánczvizalmat rendezett. — A harmadikban Janar. hó 30-kán magunk is résztvettünk, s hallgattuk a dalárda jól egybevágó énekeit. — Mondhatjuk, hogy e dalegylet összhang és gyakorlottság tekintetében, megycnkben ritkítja párját; csak sajnos az hogy énekesek a hang simaságát, modulatioit illetőleg még a természet vad virágai. A nyers hangokon simítani, finomítani kell és akkor uraim, megállhatják a platot. — A vizalom különben derülten, és csendesen folyt le, s a szépszámu és diszes vendég koszorut — valamint a kiadás csekélységét tekintve, a bevétel — s így a tiszta haszon is legalább három vizalom után — szép lehetett. — A meg hívók, igaz, mi jótékony cél sem vala megnevezve, de még ez nem zárja ki, hogy a dalárda — fedezze kiadásait és szükségleteit, — a felesleget jótékony célra ne szentelje. — Ezt szeretjük hinni is, és elodázzuk egy jó barátunk állítását, mely szerint az egész tiszta haszon, — gyántára fogyott volna el; mert ha a tánczvizalomban működött némely dalszerek recsegésén, észleltük is a tul-ságos „gyántázást,” a mit azonban meg nem rónunk, — fellesszük, hogy ez csak is ily alkalommal történhetett meg — Egyébiránt majd hírül veszük a dolog mibenlétét és akkor regisztráljuk.

És ezzel — hur közzé dugjuk a vonót, vége befejeztük az első nótát. Isten önnel szerkesztő ur! úgy lehet, hogy farsang utólján, vagy tán bójt kezdetén, beállit egy „egy-veleggel.”

A vén bögő.

Statisztikai adatok, és másnemű megjegyzések a nyiregyházi ev. ág. hitv. elemi iskolák 186^{9/0} iskolai év állapotáról.

Tanköteles gyermekek az ev. ág. hitv. egyháznál van 7 évtől 12-ig 1695.
Iskolába jár 1487.

Hiány 208.

Ezen hiányzókat részint gyengélkedők és betegesek, részint nevelőintézetekbe járnak, némelyek szüleikkel a város határából elköltöztek többen ruha és élelem hiány miatt maradnak el az iskolától.

A 9 tanyai iskolában tanul 489 gyermek a 9 városiban 998. A putnoczki bokortanyai iskolában tanul legtöbb t. i. 80, a városi iskolák között az alvigi első elemi iskolában van 210. Az összes létszámból, levonva az iskoláinkba járó 39 rom. kath. 23 gör. kath. 12 helvét. és 3 izraelita, összesen 77 gyermeket, s a felmaradt 1410-et ízeosztva 9 városi, 9 tanyai és 6 segéd-tanító között, egy tanítóra esik mint egy 60 gyermek, megegyezőleg az utolsó népoktatási törvény kívánalmával,

Egyházunkban a születettek között születésétől 6 éves koráig elhal minden 100-ból 46,

Az iskolába járó gyermekek közül 5 év alatt minden 100-ból 7.

Évenként az iskolába először belép 350, kilép 288. A születési arány a nemre nézve ez: születik 109 fu, 100 leány.

Ezen statisztikai adatok, melyek e helyütt csak vázlatban adattak elő, s egyházunk részéről nem kevés fáradsággal a számos rovatos táblázatokba bővezetettek, még mult év Decz. 15-kén voltak a városi hatósághoz beküldve a mint bizonyos kulforrásból tudom meg folyó év Február 14-kén sem voltak a tanfelügyelő ur kezéinél, — hogy tehát a 22 kanyag község között mely határozott időn a nevelésügy kiderítésére oly nélkülözhetlen adatokat be nem

*) Köszönettel vesszük úgy is rég várjuk már.

Szerk

küldte. Nyiregyháza első helyen állott, annak egyházunk épen nem; de valószínűleg a többi helybeli egyházak sem voltak oka.

A téli vizsgálatok Február 2-dik felében tartattak meg.

A ki nem látta és nem tapasztalta, alig hinné mily sikerrel tanítanak a tanyai tanítók, kik között van ugyan 4 képezdei növendék, de vannak olyanok is, kik iparosokból egyes tanítókká váltak.

A városi iskolákban szintén szép volt az eredmény. Pozsár István, a fiúk felső elemi osztályának mult év őszén megválasztott tanítója, olyannak mutatta be magát, a ki az ezen osztályban mutatkozó nehézségekkel sikeresen fog megküzdni, s az osztályból az életbe kilépő tanoncokat az életre előkészíteni. — Habzsuda Dániel pedig, a keleti iskolába ideiglenesen megválasztott tanító, megmutatá azt, hogy a képezdeben ügyes tanítónak képezte ki magát. Isten áldása kísérje mindkettőnek működését!

A szegénysorsú iskolás gyermekeket az egyház tankönyvekkel és iskolai szerekkel ingyen látja el, elengedvén nekik a tandíja is — a nemesek által tett alapítvány kamataiból a mult évben 3 ez évben 5 szorgalmas és jó magaviseletű gyermek ruházatot kapott — a takarékpénztári egyesület által adományozott 70 frt, a szegény gyermekek között ruházatra kiosztatott, mely jótéteményben mintegy 40 gyermek részesült. Közli,

Nyiregyháza, febr. 28. 1870.

Bartholomaeidesz Károly,
ev. lelkész.

Vegyes hírek.

— A nyiregyházi reform. egyház lelkészévé Lukács Ödön segéd lelkészt választotta meg.

— Márcz. 1. és több napjain tartotta meg Nyiregyháza a f. Szabolcsi hely. hitv. egyh. megye helyosztó közgyűlését. Érdekes pontja volt e gyűlésnek azon indítvány a mely azelőtt 3 évvel leszavaztatott, t. i. a tractusnak könnyebb kormányozhatása végetti kétfelészakítása. Legszébb az volt e tárgynál hogy most ugyan azon egyházak indítványozták a külön választást, a melyek azt azelőtt megbuktatták. Hatalmasan igazolja ezen esemény azt, hogy minden eszmének érlelődnie kell az életre jöhetőség végett, ha az eszme életrevaló, előbb később testet ölt magára. Reméljük hogy a különválaszra nézve, legalább az egyházmegye részéről semmi akadály nem fog utban állani.

— Somossy Ignác segédgondnok ur, országgyűlési elfoglaltatásai miatt, hivataláról végképen lemondott. Azonban teljesen reméljük hogy egyházaink az újválasztásnál ismét e jelesünket fogják bizalmukkal megtisztelni.

— A polgári olvasó egyesület második táncvizalma febr. 26-kán, ismét szépen sikerült, a két bál bevételé volt 461 frt. 97 kr. Kiadása 252 frt. 42 kr., e szerint az egyesületi könyvtár javára maradt tiszta jövedelem 209 ft. 55 kr. Felülfizettek Mányik József 2 ft., Karner Márton 50 kr., Jozsika János 50 kr., Sierni I. 1 ft., Krasznay Gábor 2 ft., Marko András 1 ft., ifj. Pintér István 50 kr., Fábri Tóbiás 50 kr., Gy. S. 50 kr., Vidliczkai Józsefnő 4 ft., Nagy György 1 ft., Huray Mihály 50 kr., Kovács Károly 50 kr., Karabély Péter 1 ft., Kömives Károly 1 ft., Baruch Mór 1 ft.

— A nőegyleti bál márcz. 1-én a szokott fényvel megtartott, elegans közönség volt, de a nemes cél érdekében népebbnek ohajtottuk volna. A jövedelmet — velünk tudatva nem lévén — nem közölhetjük.

— A tervezett városi vendégfogadó elhelyezése kérdésében kiküldött bizottság következő helyiségeket jelölte ki: a) a korona épületet, b) a szenatérén levő mészarúszkét a közvellen mellette eső lakhelyekkel együtt, c) a Vitéz Károly fele lakóhelyet szintén az azon csoportban eső lakhelyekkel d) a mostani helyiséget, e) a kapitányi lakot. Eljárását azonban a képviselőnek fogvánbejelenteni, majdan ez fogja az ajánlott helyiségek közül a legalkalmasabbat ki választani.

— A „nyiregyházi ipar és kereskedelmi bank“ feb. 26-kára, egy gőzmalom létesítése tárgyában érkeztetett hívtott össze, melyben elnöké Krasznai Gábor id. jegyzővé pedig Riszdorfer János választatván meg, minden oldáról tüzetes megvitatása és megfontolása után az ügynek elfo-

gadtatott azon eszme, hogy itt egy főleg rozslisztre dolgozó gőzmalom létesítsék, és ennek eszközésére az értekezlet, a társulatát alakulást megkezdte, részint saját lagjainak társulati alapító tagokul részvéte, részint pedig más alapító tagoknak is felhívása útján; az alapító tagok eldöntése alá bizván, hogy kebeléből, a végleges megalakulási szabályoknak terelésére, és ezen vállalat legcélszerűbb előkészítésére bizottságot küldjön ki. Mely bizottsági munkát elkészítése után a megalakulási gyűlés, ideiglenes elnök ur által összehívandó lesz. Az értekezlet tagjai e jegyzőkönyvet mint alapítók többen alá is irták s az előleges költségeket arány szerint előlegesen is biztosították.

— Épen most jelentek meg következő újabb munkák melyek kaphatók ifj. Csáthy Károly könyvkereskedésében Debreczenben és Nyiregyháza.

Bánhegyi és Dr. Emericzy, közép és felső népiskolai tankönyv olvasmányokkal 50 kr.
Dr. Lutter Nándor, mennyiségtan elemei négy füzet 1 frt. 60 kr.
Beniczky Irma, a nők hivatása 1 ft. 20 kr.
Maár Péter Pál, Magyarország történelme kötve 2 frt 80 kr.

Kossuth Lajos levelei Bem altábornagyhoz 1849. évi márczius — januárig kiadja Makray Aladár 80 kr.
Kossuth Lajos mint a magyar nép vezére és tanítója szerk. Áldor Imre 1 frt.
Jókai M. két köznepok regény 2 kötet 1 ft. 60 kr.
Borza Nándor, szavaló könyv 30 kr.
Dobos János, keresztlyén imák 3-ik kiadás 50 kr.

— Franciaország jelenben 90 esküdszékkel bir, melyeknél 270 hóhér, illetőleg hóhérsegéd volna alkalmazva; az évi budget ezeknek 425,000 frankot szavazott meg. Statistikai adatok szerint, egész Franciaország egy év alatt közép számmal 37 kivégzést mutat föl; minden egyes kivégzést ennélfogva az államnak 12,000 frankjába kerül.

— Egy érdekes vacsora. A Lambeth kertületben London mellett egy sajátos társaság ült össze vacsorára, nem ugyan frakban és fehér nyakkendővel, hanem éhes hassal. Az egybegyűlték bármely epithetonra inkább tarthattak számot mint a „tisztelendő“ — re a társaság tagjai csupa már meghűtetett s buntetésüket kiszendevett tolvajokból állott. New-Wright ur, egy most már megtért tolvaj hivta össze társait lakomára. 200 vala a diszes vendégek száma kik összesen 210 évet ültek a börtönben zár alatt. Egyik 16-szor másik 13-szor s így tovább vala már börtönben. A legkisebb börtön idő 14 nappal volt képviselve, ezt egy ifju ficzko szenvedte le, ki éhségét csilapítandó, egy alkalommal négy darab répát lopott. Az érdekes társaságot, a vendéglős maga egykor szintén a fegyház lakója üdvözlé megtérésre intvén a tagokat. Az énekkel fűszerezett vacsorát — egy szép himnus elnéklésével fejezték be a nemes vendégek.

— Az ország ház aggodalmi. Febr. 21-kén a képviselő ház előtt több drabant ácsorgott, mint rendesen, s a lovárdában — ezt csak hallottuk — katonaság volt elrejtve töltött fegyverekkel. Belül az országban nagy nyugtalanság volt észlelhető. Mindenki várta (?) hogy Raspe kiszabadítását sürgető munkások faltörökosokkal fogják megostromolni az országházat. Várták soká; nem jött semmi. Akkor azután elhitték, hogy valaki áprilist járatott velük a „bolondok estéje“ előtt.

— Világiállás lesz Bécsben a 1873. A tanácskozás most folyunk ez ügyben az ottani kereskedelmi minister elnökle alatt, s már megállapodtak abban, hogy a kiállítás a Práterben — Bécs városrdejében — lesz, 120,000 négyszögmeternyi területen és 40,000 kiállító számára bírand téres helyiségekkel. Az építési költséget 3,800,000 frtra teszik, ezen kívül felállítási költségre egy milliót; hivatalnokok biztosíték s diszjütmények s a többire ugyan annyit, végre előre nem látott esetekre 200,000 frot, előirányoznak, úgy hogy az összes költség 6 milliót tenne.

Nyilt-tér.

Tartozó kötelességemnek ismerem a „Nyiri Közlöny“ Febr. 6-ki számában megjelent azon közlésre nyilatkozni miszerint ott a nyiregyházi polg. olvasó egyesület volt elnöké azzal vádoltatik, hogy az egyesületnek csak némely tagjaival tudatta az egyleti gyűlés megtartását. Azon bizonyos czikk irónak légből kapott állítása nem alapos.

Az olvasó közönség felvilágosítására kénytelen vagyok ezen egyesület választmányt gyűlésének 71. sz. a. hozott határozatát betűről betűre kiadni:

„A nagy gyűlés megtartásának határnapjával f. 1870. év febr. 2-kának reggeli 8 órája tüzetvén ki, az egyleti jegyző megbizatik a nagy vendéglő termét ezen alkalomra kieszaközölni a gyűlés idejét Baumann Pál vállalkozó tartozván minden egyleti taggal külön tudatni!“

Ez a gyűlés meghívására a választmányi gyűlés határozatának tartalma, ezen felül az egyesület helyiségében négy példányban volt kifüggesztve a meghívás.

Ez oknál fogva úgy vélekedem, hogy az elnökség és választmány kötelességöknek eleget tettek, s ha még is némely tag a meghívó által netalan elmelőzhetett volna, az elnökség vádolható-e ezért?

Tekintsen czikkiró a kasinó egyesület gyűléseire való meg hívásokra, azok ott egyedül a játszóteremben vannak kifüggesztve, és a kinek tetszik megjelen, a másik elmarad miként azt a czikkiró tevé, hogy az ártatlanságot is vádolhassa.

Kérem a czikkirót, szerezzen máskor biztosabb adatokat, és egy erkölcsi testület intézkedéseit csak akkor támadja meg, ha azt megérdemelte, mert egy testület nem csak az elnökből áll, a ki megtámadta az elnökséget, megtámadta az igazgató választmányt és megsértette az egyesület melynek az kebléből alakult.

Ennyivel tartozom a „nyiregyházi polg. olv. egyesület érdekében!“

Jozsika János,
egyleti jegyző.

Szerkesztői mondani való.

A „Borsod“ szerkesztőjének Miskolczon. Azokat a bizonyos árnyékokat csak ott helyben tessék keresni; valahol, szerkesztőségünknek egyáltalában nem lévén módjába ama bizonyos alkalomra megbizottat küldeni.

A nyiregyházi gabnacsarnokban

jegyzőkönyvileg beigtatott terményárak o. értékben.

Áru	május 5.	
	leg- alant	leg- lent
Buza	—	3.—4.25
Kétszeres	—	2.45—2.50
Rozs	—	2.45—2.55
Árpa serfőzésre	—	—
„ táplálékra	—	1.90—2.—
Zab	—	1.60—1.75
Kukoricza	—	2.35—2.45
Bab	—	2.50—3.10
Köles	—	2.30—2.40
Bükköny	—	2.50—3.—
Mák	—	—
Repeze	—	5.—7.50
Lenmag	—	—
Olaj	—	26.50—27.—
Szesz, magyar iteze	—	17 1/2—17%.

Bécsi távirati börze-tudósítás. márcz. 7.

5% metalliques 59.95 — 5% metalliques máj. és nov. kamattal 59.95 — 5% nemzeti kölcsön 70.20 — 1860-diki államkölcsön 97.40 — Bankrésvények 733 — Hitelrésvények 257.70 — London 125.75 — Ezüst 121.65 — Cs. kir. arany 5.85.

Felelős szerkesztő
Gyöngyösy Sámuel.

Császári királyi szab. útszavidéki vasut

Menetrende

m. kir. álla. nyvasut Miskolcz-Hatvani vonalának megnyitása napjától kezdve további rendelésig.

Hely	I. Bécs és Pest felé.			II. Bécs és Pest felé.			III. Bécs és Pest felé.		
	óra	perc	naprés	óra	perc	naprés	óra	perc	naprés
Bécs	9	—	este	7	30	reggel	8	—	este
Pest	6	30	reggel	5	18	este	6	30	reggel
Czegléd	9	39	„	8	—	„	9	39	„
Szolnok	10	37	„	9	17	éjjel	10	16	délelött
Püsp.-Ladány	1	33	délu	1	3	„	11	29	„
Debreczen	3	5	„	3	48	regg.	1	9	délután
Nyiregyháza	4	35	„	6	24	„	2	52	„
Tokaj	5	31	este	8	9	„	3	16	„
Miskolcz	7	24	„	10	46	délu.	4	31	„
Kassa	9	56	„	1	51	délu.	5	23	„

Hely	IV. Kassáról Pest és Bécs felé.			V. Aradról Pest és Bécs felé.			VI. Nagyváradról Pest és Bécs felé.		
	óra	perc	naprés	óra	perc	naprés	óra	perc	naprés
Kassa	5	21	regg.	12	26	délután	10	20	délelött
Miskolcz	7	55	„	3	20	délu.	11	44	„
Tokaj	9	37	„	5	50	este	12	55	délután
Nyiregyháza	10	39	„	7	33	„	5	33	este
Debreczen	12	19	délu	10	26	éjjel	8	39	„
Püsp.-Ladány	1	57	délu.	12	39	„	8	39	„
Szolnok	4	39	„	4	39	regg.	6	14	reggel
Czegléd	5	33	este	5	50	„	—	—	—
Pest	8	39	„	8	40	„	—	—	—
Bécs	6	14	regg.	6	39	este	—	—	—

A vasúthoz csatlakozó postakocsik menetrende:

Nyiregyháza-Beregszász. Indulás Nyiregyháza felől naponként reggel 7 órakor. — Erkezik Nyiregyháza naponként este 4 óra 50 perczkor.

Nyiregyháza-Szathmár-Nagybánya. Indulás naponként este 6 órakor. — Erkezik naponként este 9 óra 45 perczkor.

Az igazgatóbárg.

HIRDETÉSEK.

Eladó szőlő, ház és rét.

Tályaán, szabadkézből, mérsékelt áron, eladó egy 130 kapás legjobb fekvésű szőlő és rét; továbbá a 31 szám alatt fekvő lakóház, horházsal, istállóval s egyéb kényelemmel valamint művelő, szedő, szűrő és sajtoló szerzőkkel ellátva; végre egy köblös rét. Közélettel tudóssal szolgálnak. Nagy Mihály lelkész és főesperes ur, Tályaán. 1—2.

Egy tágas bolt

és
lakás

az állással szemközt kiadó. — Tudakozni lehet Nádas S. kereskedőnél. 1—2.

Nyir-bátori gőzmalom készítménye: gabona és buza liszt a legjobb minőségben és legjutányosabb áron kapható Nyiregyházán a Keregréty féle ház, ezeltől Juhász Miklós ur fűszerkereskedésében. 3—3.

Jung Adolf.

Hágo mén.

Botka Bélánál, Nábrádon, u. p. Fehér-Gyarmat.

The Rising Star, 16 markos angol telivér pej mén. Nevelte gróf Karolyi György. Apja: Forbidden Fruit, anyja Clío, Melbourne után. Idegen kanczát hágo 25 frtért. — Lovásznak 1 frt. 6—12

Belgiumi parafin-kenőcs

(sárga és kék)

Gépolaj (olaszországi faolaj)
Kenőolaj (savanytalan repceolaj)
Moderateur lámpa-olaj
Petroleum (amerikai)
Ligroin
Parafin és Stearin gyertya

Kátrány (veres és fekete, tetőzetek festésére)

Szurok
Gyanta
Kufsteini Cement
Gyapjamosószert
Galiczkő

Angol gabna-zsákok

és egyéb cikkek legjobb minőségben és legjutányosabb áron kaphatók

Singer Henril:

kereskedésében, Pest, Váci-út 58-dik szám, Balassa-féle ház közelében.

Mindenféle lóhere, takarmányrépa és egyéb vetőmagvakat kívánatra bizományképen díjmentesen vásárolok be a legelső kézből s eredeti számlákkal szolgálok.

Arjegyzékek bérmentesen küldetnek. Levelezés magyar és német.

Egy 400 holdas tagos birtok,

a dombrádi határon folyó 1870-dik évi Szentgyörgy naptól 6 évre haszonbérbe kiadó. — A terület legnagyobb része buza, repeze termő föld, — s oly magas fekvésű, hogy e téli Tiszazárás sem borítja el.

15 hold őszi buza, 30 holdnyi gabona, 25 holdnyi repeze és 10 holdnyi őszi árpa vetésekkel, — továbbá a tagot mintegy ezer öl hosszban körülvevő hal-dus Tisze, és Járát viz medrekben halászattal egybekötve, mely az eddig tartó Tisza szakítások esetén is, mindanyiszor biztos és hő kárpótlást nyújtott, a viz által a földében tett károkat.

Bővebb értesítés vehető Besztereczen, Horváth László tulajdonosnál. 2—3

Az ér alatti föld az éjszaki oldal középső kapunál **600** öl, szabadkézből eladó.

Bővebb tudósítást ad, ifj. Csáthy Károly könyvkereskedése Nyiregyházán.

POPP J. G. gyakorló fogorvos urnak

Bécsben, Stadt, Bognergasse Nr. 2.

Az öröghető korral fogbusom gyengébb és beteges, gyuladt, fájdalmas és dagadt lett, a dagánat még a szápadlásig is elterjedt, mely a ragást és nyeldekést is megehezeltette; a fogaim mozogtak, előre állottak, húst és más egyéb ételt nem voltam képes megenni — Sok felcsért fogszert használtam, többnyire minden hatás nélkül, nehézséget nem elégséges, gyenge eredményvel. Végre megkaptam az ön Anatherin-szájvizét, és már az első használat után észrevehető könnyebülést éreztem; egy párszori használatnál azonban a dagánat és gyuladás elmúlt; a fogak, melyeket ezeltől újjimmal kihúzhattam volna, megörösdőltek, úgy, hogy ismét szagát a kenyeréjét és más egyéb ételket is megrághattam. Megörölvén ezen feltűnő gyors, eszedálatos kitűnő hatása telet az ön Anatherin-szájvizének, nem használhatom el ennek legforróbb hatámat nyilvanítani, a mennyiben kitűnő jótékony hatásait, melyek fogfájdalomban az illetőknek behírné nyultak, mindenképen ajánlom

Drathofusz, május 1-én 1867

Tisztelettel maradván

Zawadzky József, lovag.

Kapható Debreczenben: **Borsos és Koltsch-nek** gyógyszerárán, Csanak József fűszerkereskedésében, Nagyvárodon: Jankó Antal, Huzella A., Knorr uraknál, Nagy-Károlyban: Jelinek gyógyszer, Nyiregyházán Reich és Paulovics uraknál, Borszormenyben: Lányi M. Nagy-Bányán: Papp S. gyógyszer, Szinyér-Váralján: Gerber gyógyszer, Zilah: Weiss gyógyszer, Somlyó: Ruszka Ig. és Társa. Tokajban: Kroczer A. S. A. Ujhely Reichard testvérek és Deutsch János, Torók Sz. Miklóson: Mko M. Szolnokon: Harapszky A. Kecskeméten: Machleid gyógyszerárán.

Pályázat.

A nyiregyházi hely. ltv. egyház részére elapokban külföldi templomterv pályázatának határideje azon okból, mert a kitűzött időre csak egy terv érkezett be, az 1870 Május 1-ig meghosszabbított azon figyelemzetéssel, hogy a tervek a pályázó nevérejtő zárt levél kíséretében küldessenek be.

Nyiregyháza, márcz. 5. 1870.
Szesztay Sándor, főbíró, ref. lelkész.
főgondnok

Tessék olvasni!

Dr. MEZŐFY MANÓ

fogorvos Debreczenben

tisztelettel tudatja, miszerint művészileg szerkesztett zománczott fogak betétele, foghuzás, megtisztítás, reszelés és kitömés (plombirozás), valamint mindenféle szájbajok gyógykezelésére ajánlja magát. Lakik a Rózsaterén, a mézszáros czéh házában, 16-ik szám alatt.

(2—3)